

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΠΑΡΑ ΣΙΝΙΣ.

αίς ἰσως λαός τῆς ὕλησις ἔχει ὀλιγωτέρας
ἐνὸν ἑορτάς. Γινέσθαι μὲν τῶν δημοσίων πανυ-
των εἶναι κανονισμένοι πρὸς τὸ ἡλιακὸν ἔτος,
ὡς ἐκπληροῦνται εἰς ὥρισμένας περιόδους, ἀ-
λλὰ κλείεται πρὸς τὰς φάσεις τῆς σελήνης, ἐπομέ-
νῃ κινηταί. Τὴν κυρίαν καὶ μόνην σχεδὸν δια-
στειαν ἐποχὴν παρέχει ἡ ἑορτὴ τοῦ νέου ἔτους
ἐν ὅλῳ τὸ κράτος εἶναι ἐκτὸς ἑαυτοῦ, οὕτως

ἐκπληροῦσθαι τῆς νέας σελήνης, ὅταν ὁ ἥλιος ἐμ-
εἰς τὴν 15 μοῖραν τοῦ ὕδροῦ (ὅτε ἀρχεται
λιτικὸν παρὰ Σιναις ἔτος), τὰ δημοσία γινέσθαι
πρὸ δέκα ἡμερῶν, καὶ οἱ μαυδαρίνοι φυλακ-
τὴς σφραγίδας τῶν μέχρι τῆς εἰκοστῆς ἡμέρας
πρώτης. Τὴν ἐπείραν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ
ἔτους ἅπαντες ἀγρυπνοῦσι μέχρι μεσο-

πρὸς τὴν ὥραν ταύτην μέγας ἀρχεται θόρυβος τρα-
πῶν πυρροκρότων καὶ χαρμῶν πυρρῶν, εἰ-
κόσια τοσαῦτα ἐξοδεύεται πυρίτις, ὥστε ἡ ἀτμο-
σφαῖρα καταστὰς ὅλως νιφάδης. Ἀπὸ μεσονυχτίου
ἕκαστος τελεῖ τὰς ἱερὰς τελετὰς ἢ πα-
ρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ διὰ τὴν κομπήν τοῦ νέου.
Πολλοὶ πλύνονται καὶ λούονται εἰς θερμὸν ἐμ-
μαρμαρικῶν φύλλων τοῦ κοάγγ-πι, δένδρου
ἁγίου. Ἀπασαί αἱ οἰκίαι καθαρίζονται καὶ δια-
κοσμοῦνται, ἡ δὲ ἐστία τῶν οἰκειδίων θεῶν στολιζέται
καὶ ἐκ πορσελαίνης, περιέχοντα τὴν εὐδὴν
ἡμέραν, τὸ ὑπερμεινέος λεμόνιον, τὸ παρ' αὐτῶν
ἡμῶν χεῖρ τοῦ Βούδα, καὶ τὰ ἄνθη τοῦ νερ-
αί νύμφαι (μπομπόκια) τοῦ φυτοῦ τούτου πα-
ρὰ τοσαύτου καιροῦ, ὅς τις ἀρκεῖ διὰ τὴν ἀνθή-
ναι τὴν ἐποχὴν τῆς ἑορτῆς.

ὁ ἄρχισις τὴν ὑποφώγειν ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς
ἐπείρας, πληθὸς ἄπειρον περικυκλοῦσι τοῦ-
ἅπαντες φέρουσι τὴν ὡραιότεραν στολὴν τῶν,
ἐκείνῃται ἀμοιβαίως διὰ τὸ νέον ἔτος οἱ
ἄλλοι φίλοι καὶ γνώριμοι. Κατὰ τὴν μεγάλην
ἡμέραν οἱ δοῦλοι τοσοῦτον μεγαλοποσῶς εἶνε
ἵνα, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ κύριοι τῶν δυσκόλως
ἐκείνους αὐτούς πανταχού δὲ εἰς τὰς δόξας
ἐκείνους κυρτουμένας, γόνατα ἡμικαμπτό-
ναι εὐχαριστήσεις ἐκ μέρους ἐκείνων, πρὸς οὓς
ἐκείναι εἰ χαιρετισμοὶ οὗτοι, ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ ἐξ-
ουσιάζουσι τὴν ἐξαιρετικὴν φιλοφροσύνην τῶν

μυνηδάρου καὶ γέροντος, συνοδευομένου ὑπὸ πελαργοῦ,
ἐμβλήματος τῆς μακροβιότητος.

Κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας θεωρεῖται ὡς κα-
κὸς οἶωνος. ὡς ἀμάρτυμα μᾶλλον, τὸ νὰ ἐργασθῇ τις
περισσότερον τοῦ ἀρκούντος πρὸς τὰς τῆς ζωῆς ἀνάγκας,
καὶ πολλοὶ ἀναβάλλουσιν ἐπὶ εἰκοσι περίπου ἡμέ-
ρας τὰς ἐργασίας τῶν. Ἐν ἐκείνῃ οἰκίᾳ θάρρουςιν
ἡδὴ ἡτοιμασμένα τὰ πρὸς τοὺς ἐκτελεπομένους προσ-
φερόμενα, ἥτοι θέον καὶ βέταλα (φυτὸν τῶν Ἀνατ.
Ἰ. διῶν), ὥστε νὰ μὴ διαταραχθῇ ποσὸς ἡ γενικὴ ἑορ-
τὴ αἰτελευταία. ἡμέραι τοῦ ἐκπλέοντος ἔτους εἶναι
ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ἐξόρλησιν τῶν καθυστερουμένων
χρεῶν, καὶ τοσοῦτον ἐκλείπει ἡ πίστωσις πρὸς τὸν
μὴ δυνθθέντα νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην,
ὥστε οὗτος ἀναγκάζεται νὰ δανισθῇ νὰ πληρώσῃ εἰς
τὸ Κ... Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει συνήθεια νὰ σφάζωσι μέγαν
ἀριθμὸν ἐκτεμίων (κοπιῶν) πρὸ τοῦ νέου ἔτους, λέ-
γουσι στωικτικῶς περὶ δυστυχικοῦ τίνος μικροπρόρου,
μὴ ὄντος εἰς κατὰστασιν νὰ πληρώσῃ τοὺς δανειστάς
τοῦ οὗ ἔχει τὴν ἐκτεμίον.

Τὸ νέο ἔτος εἶναι ἡ κυριώτερα ἐποχὴ, καθ' ἣν
ἐκτεμίων ἀνατίθονται δῶρα μετὰ τῶν φίλων, συνιστάμενα
συγγνώμης εἰς ἡδὴ νύμφαι (νύμφαις), οἶον καρπὸς
σπανίους, γλυκίσματα, θέον ἐκλεκτόν, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς
ὑφάρσματα ἐκ μεταξὺς δὲ φορέματα. Συναποστέλ-
λονται δὲ καὶ κατάλογοι ἐπὶ ἐρυθροῦ χαρτοῦ τῶν συνι-
στῶντων τὸ δῶρα πραγμάτων. Τὸ πρόσωπον, διὰ τὸ
ὅποιον εἶναι προσδιορισμένα τὰ δῶρα ταῦτα, ἐπιστρέφει
τὸν αὐτὸν κατάλογον, ἀπὸ ἐγγράφῃ τὰ ἐξῆς. « Ἐλή-
φθην μετ' εὐχαριστήσεως » ἀνταποδίδουσι ἐκ τῆν
περιποίησιν, στέλλοντες ὁμοίως δῶρον τῆς αὐτῆς φύ-
σεως· οἱ δοῦλοι, οἱ φέροντες τὰ δῶρα, λαμβάνουσιν
ἐκείνῃν τινα. Θεωρεῖται δ' ὡς ὕβρις ἀσυγχώρητος τὸ
νὰ ἐπιστρέψῃ τις πολλὰ ἐκ τῶν συνιστῶντων τῶν δῶρον
πράγματα, δύναται ὅμως νὰ κάμῃ ἐκλογὴν, ἐάν τὰ
εὐρίστη πολὺ μεγαλοπρεπῆ, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ
λοιπὰ σημίων ὀπισθεν τοῦ καταλόγου· ἀποκλείονται
τὰ πολυτίμα. Οἱ καλλίτεροι καρποὶ, τὰ καλλίτερα
θεῖα, κτλ. τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὰς περιστάσεις ταύ-
τας, φέρουσι τὸ ὄνομα πραγματεῖται, γιλοφρόνησι,
δῶρον.

ΛΙΣΑΒΩΝ.

ἐκείνῃται ἀμοιβαίως διὰ τὸ νέον ἔτος οἱ
ἄλλοι φίλοι καὶ γνώριμοι. Κατὰ τὴν μεγάλην
ἡμέραν οἱ δοῦλοι τοσοῦτον μεγαλοποσῶς εἶνε
ἵνα, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ κύριοι τῶν δυσκόλως
ἐκείνους αὐτούς πανταχού δὲ εἰς τὰς δόξας
ἐκείνους κυρτουμένας, γόνατα ἡμικαμπτό-
ναι εὐχαριστήσεις ἐκ μέρους ἐκείνων, πρὸς οὓς
ἐκείναι εἰ χαιρετισμοὶ οὗτοι, ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ ἐξ-
ουσιάζουσι τὴν ἐξαιρετικὴν φιλοφροσύνην τῶν

Ὀλίγιστοι ποταμοὶ τοῦ Κόσμου περιλαμβάνουσιν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοσαύτας φυσικὰς ὡραιότητας, ὡς ὁ Τά-
γος πλησίον τῶν ἐκβολῶν του, καὶ παρὰ τὴν Λισαβὼνα
ὀλίγα πόλεις παρέχουσι γραφικωτέραν θέαν. Ἡ προ-
τεύουσα τῆς Πορτογαλλίας εἶναι κτισμένη ἐπὶ σειρᾷ
λοφίσγων, ἀποτελούντων τὸ τέλος τῶν ὀρέων τῆς
Β. Ἰ. (ἡ προβιζατῶν), καὶ μακροβιότητος. Αἱ Γουαδα-ἀμας, ἀμα διέλθῃ τις τὰς ἐπαρχίας τῆς Β. Ἰ.
εἶναι οὕτως ἐμφανίζονται διὰ τῶν εἰκόνων πιθόδ', ρας καὶ Ἐντραμαδούρις. Εἰς τὸν κατὰ πρῶτον αἶετα.